RYTMI

No 1 KESÄ 1989 20 MK

let's
strip tease?

lontoo: klubit

lydia lunch & jim thirlwell

lähetyssaarnaaja polynesiassa

kenia: paratiisista helvetti

amsterdam: tanssiterroria

new york: jazzscene

world music

lou reed

fado

cowboy junkies

kronos quartet

011989

Kannessa Lydia Lunch ja Jim Thirlwell, valokuva Wim van de Hulst.

artikkelit

6 lydia lunch & jim thirlwell äärimmäisyyksien pariskunta *corné evers ja wim van de hulst* **10 kenia** seksin paratiisi? *ari rouvinen* **18 lähetyssaarnaaja** eurooppalainen polynesiassa *matti tiihonen* **25 nainen ja mies** paljasta runoutta *auli valpola, ulla-maija lähteenmäki ja reijo rinnekangas* **30 lou reed** rockin luuydin *steve lake*

musiikki

36 kronos suomessa studiossa *risto nieminen ja pentti hokkanen* **42 fado** portugalin oma musiikki *mika leppänen ja timo ruottinen* **52 world music** pienen maailman uusi rytmi *juhani valli, ari rouvinen ja pentti hokkanen* **50 cowboy junkies** pehmofolkin paluu *sasha stojanovic*

lukemisto

34 kuka murhasi rocktähden? *ossi j. laurila ja juha ryösä*

kino

57 äiti! takaisin kotiin *heikki kemppainen*

taide

59 sara hildén taidemuseon synttäribileet *mika junna*

kaupungit

22 amsterdam body & beat *corné evers ja wim van de hulst* **24 new york** jazzscene *howard mandel* **41 lontoo** olutta, sadetta ja jazzia *ossi j. laurila*

palstat

62 usko leka *usko leka* **64 koodi** *sinikka nopola* **66 j.p.** *jari-pekka vuorela*

RYTMI

Kaisaniemenkatu 1 Ba 7. krs
00100 Helsinki
puhelin (90) 625 884
telefax (90) 625 883

päätoimittaja Seppo Pietikäinen
art director Antti Rahkiola
toimittaja Jari-Pekka Vuorela

ilmoitukset Raija Helminen
puhelin (90) 625 884
kustantaja CoMedia Oy
Kaisaniemenkatu 1 Ba 7. krs
00100 Helsinki
puhelin (90) 625 884
toimitusjohtaja Seppo K. Koistinen

tekijät Ari Rouvinen, Matti Tiihonen, Auli Valpola, Ulla-Maija Lähteenmäki, Reijo Rinnekangas, Juha Ryösä, Risto Nieminen, Pentti Hokkanen, Timo Ruottinen, Mika Leppänen, Juhani Valli, Sasha Stojanovic, Usko Leka, Heikki Kemppainen, Mika Junna, Sinikka Nopola, *Lontoo:* Ossi J. Laurila, *New York:* Howard Mandel, *Amsterdam:* Corné Evers, Wim van de Hulst, *München:* Steve Lake

ladonta ja sivunvalmistus Laakakuva Oy
painopaikka Vammalan Kirjapaino, Vammala 1989

lydia lunch & jim thirlwell

teksti **Corné Evers** ● kuvat **Wim van de Hulst**

foetus

Äärimmäisyyksien pariskunta, rakkauden ja vihan kombinaatio, seksuaalisuuden rituaali, sortoa ja riistoa vastaan, taiteen ja provokaation täydellinen liitto: Lydia ja Jim.

"Tämä on yhdynnän rituaalissa harjoitetun kaltaista (r) evolutionaarista elämän kiertokulkua. Muistumaa ikuisuuden ensimmäisestä panosta."

Tällaiset sanat löytyvät *Stinkfist*-EP:n kansitekstistä. Levy on energian mantra, joka on tulosta omalaatuisesta liitosta. Liiton osapuolet ovat New Yorkin kostoa huokuvan runouden kuningatar LYDIA LUNCH ja räjähdysaltis kimppu hehkuvaa vihaa, CLINT RUIN eli *Foetus Interruptus* eli JIM THIRLWELL.

Duo sanoo, että Stinkfist on raunioille laskeutuvan pölyn soundtrack, lihan ja tulen kaste. Se on seksuaalinen rituaali, toisiinsa iskeytyvien ruumiiden sointi, mykistävä räjähdys, joka kuumenee, sulaa... helvetin lämmöstä muovattu veistos, jonka pinnan alla on hellyyttä.

Aina *no wave*n ja BRIAN ENOn tuottaman *No New York*-albumin päivistä lähtien Lydia Lunchia on kutsuttu taiteilevan rockin lutkaksi. Melkein jokainen pyrkisi luultavasti tuollaisesta imagosta eroon, mutta Lydia Lunch ei pyri. Hän on esittänyt tätä roolia vakaumuksellisesti vuosikaudet. Hän on vastustanut sortoa ja riistoa yleisesti ja naisten riistoa erityisesti. Esityksissään hän on paiskonut katsojille takaisin kaiken sen paskan, millä hänen sukupuoltaan päivittäin tahritaan.

"Miehet ovat sikoja"

Lydian vahvin ase on hänen sarkasminsa, jota hän käyttää aina ja kaikkialla, sanoissa ja eleissä. Siinä missä hänen sisarensa performanssirunoudessa, esimerkiksi KAREN FIN-

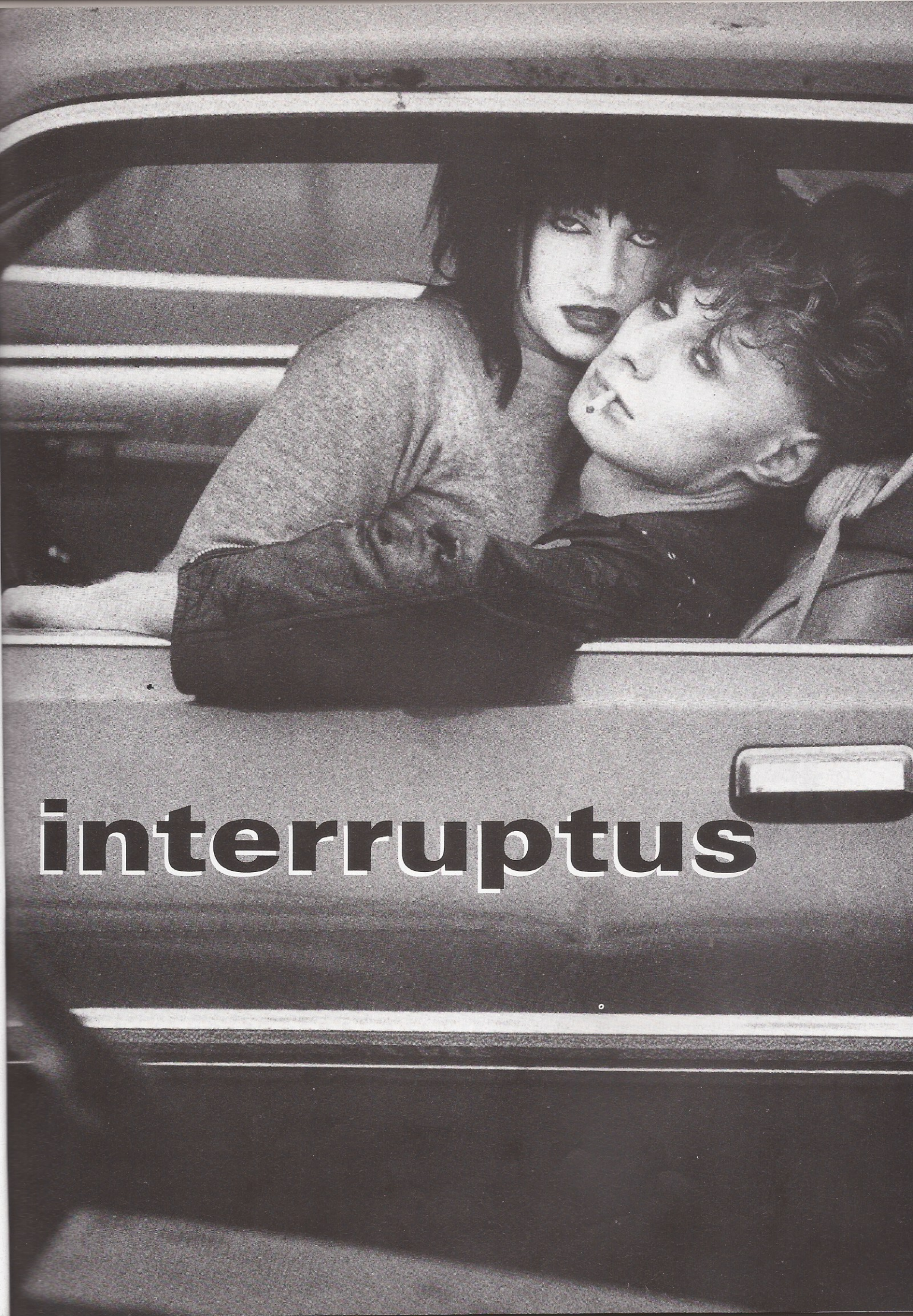
interruptus

foetus

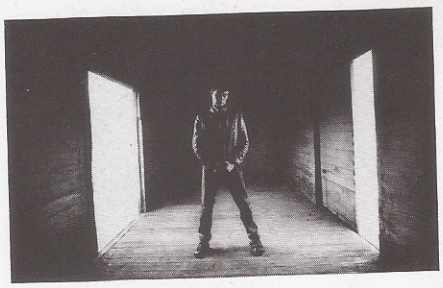

En tule toimeen sen kanssa, että ihmiset vain raapivat pintaa. En kestä kuulla sitä, mitä heidän suustaan tulee.

LEY, myöntävät näyttelevänsä, Lydia todella elää tarinoidensa hahmoissa hyvin eksistentiaalisella tavalla. Performanssi ei koskaan pääty. Kun ihmiset näkevät hänet huorana, hän on huora.

HENRY ROLLINS kertoo, kuinka pitkälle Lydia voi mennä. Tämä amerikkalaisen hardcore-yhtyeen *Black Flag*in entinen johtaja on ulkonäöltään kiihkeän eläimellinen tatuoituine kroppineen. Pinnan alta kuitenkin löytyy hiomaton timantti: naistenmies Henry Rollins. "Miehet ovat sikoja", hän kirkuu *Henrietta* Rollinsin roolissaan albumilla *Drive By Shooting*. Hän viittaa joidenkin miesten kastraation pelkoon: "Leikkaa irti koko vehje! Pistä kirjekuoreen ja lähetä Henry Rollinsille. Naiset, kukaan ei ymmärrä teitä paremmin kuin minä!" Mukava kundi, vai mitä.

Useimmat Rollinsin tuntemista naisista ovat hänen kavereitaan, ja yksi näistä on Lydia Lunch. Lydia pyysi häntä pikkuosaan pornofilmiin, jota tekemässä oli niin sanottu avantgarde-ohjaaja RICHARD KERN. Tässä osassa hänen piti lyödä Lydiaa, mutta ensin naisen piti provosoida häntä äärimmilleen, kunnes hän lopulta antoikin selkään oikein kunnolla. Jälkeenpäin Henry-kullanmuru oli niin sekaisin, että joutui rukoilemaan Lydiaa olemaan toistamatta tällaisia pyyntöjä.

"Olen ollut tällainen kuusivuotiaasta"

Stinkfist saattaa jäädä viimeiseksi levyksi, joka osoittaa, kuinka raa'an energiseltä Lady Lunch saattaa kuulostaa sopivalla tuulella. Lydia on tosiaan saanut enemmän kuin tarpeekseen omien turhaumiensa ja oman vihansa julkistamisesta. Hänen seuraaviin projekteihinsa saattaa kuulua lastenohjelma amerikkalaiselle televisioyhtiölle: "Lapset ovat ainakin ihmisiä, joita ei vielä ole turmeltu." Lydia Lunch viattomuuden vartijana? Aika näyttää.

Toinen häntä kiinnostava työkohde on naisten esikuukautissyndroomaa käsittelevä elokuva. Joskus siitä kärsivät naiset ajautuvat äärimmäisen väkivaltaiseen käyttäytymiseen, kuten omien lasten murhaamiseen tai naapurien silpomiseen. Tällaisia asioitahan ei koskaan tapahdu lukijaa ympäröivien ihmisten tuttavapiirissä. Mutta lukija ei elä kään tiettyjen Yhdysvaltain alueiden päivittäisten kauhujen parissa.

Lydia on todella kiinnostunut väkivallasta. Mistä syystä? Hän ei kerro. "Olen ollut tällainen kuusivuotiaasta", hän hymyilee vihjaillen. Oikealla Lydialla menee yhä kovemmin, Nopeammin, Märemmin, Syvemmälle, Paremmin, Kovemmin, Nopeammin, Märemmin, Syvemmälle, Paremmin. No, ainakin hän pitää lapsista.

"Juna helvettiin lähtee viiden minuutin päästä"

Entä Jim Thirlwell, hänen kumppaninsa äärimmäisyyksissä, Foetus-ilmiön monien kasvojen takana piilevä avantgarde-nero. Nykyään miehemme kuuntelee intialaisia ragoja, minkä huomaa hänen viimeisen albuminsa *Thaw*'n raidalta *Chingada*! Kaukoitään ei kuitenkaan viittaa sellainen säe kuin "esta es una para las muchachas, chupa esto". Tällä kertaa Foetus käärii ilkeät ajatuksensa ja ihmisallergiansa espanjankieleen. Älkää kuitenkaan heti soittako Espanjan lähetystöön. Etsikää mieluummin toista sukupuolta edustava espanjankielinen kirjeystävä ja odottakaa, kunnes olette erittäin läheisissä väleissä.

Luonnossa mies on vähän seipään nielleen oloinen. Hiukan ujo. Erittäin haavoittuva. Sen olisi Thaw'n perusteella voinut arvatakin. Foetus Interruptuksen nimellä julkaistulla Thaw'lla Jim Thirlwell esittelee kuulijalle ahneuden ja itsekkyyden hallitsemasta yhteiskunnasta kärsivän miehen. "Tarkoitus on viedä kuuntelija matkalle", hän hymyilee. Matkalle minne, Jim? "Menolippu helvettiin kai. Juna helvettiin lähtee viiden minuutin päästä."

Jim Thirlwellille helvetti on tämä meidän yhteinen maailmamme, josta ihmiset ovat tehneet jättimäisen sekasotkun. Siksi hän sanoo todella vihaavansa ihmisiä: "Vihattavaa on niin paljon, niin paljon valittavaa. Vihaan sinua ja sinua ja sinua . . ." Ei syytä huoleen, Jim Thirlwell ei tarkoita lukijaa vaan kaikkia, kaikkea, kaikkina aikoina.

"Vihattavaa on niin paljon enemmän kuin rakastettavaa. Amerikkalaiset viestimet ovat melkein syöneet minut parina viime vuonna. Olen ollut heidän normaliuden ja hauskuuden käsitteidensä ympäröimä. Näiden aivokuolleiden, jotka ovat hallituksen ja medioiden syöttämän moraalikäsityksen orjia. En tule toimeen sen kanssa, että ihmiset vain raapivat pintaa. En kestä kuulla sitä, mitä heidän suustaan tulee."

Jim Thirlwell pitäisi enemmän kauniista ihmisistä. Ehkä sellaisista, joista kukkaislapsi MELANIE lauloi vuosia sitten, kun saatoimme vielä rakastella ilman hirveiden tautien pelkoa. "Niin, kauniista ihmisistä. Jotkut onnistuvat siinä. Jotkut pystyvät korostamaan omaa kauneuttaan pelkästään pysymällä asiassa."

Machismo ja haavoittuvuus. Sopivatko ne yhteen? "Miten muuten sellaiset laulut kuin *Don't Hide Provide It* ja *Asbestos* voisivat tulla peräjälkeen. Minä teen sitä koko ajan. Ja machoilu, sen ironiahan on ilmeistä, eikö niin. Viesti kuuluu: pakene tästä maallisesta Alcatrazista, lähde vankilastasi."

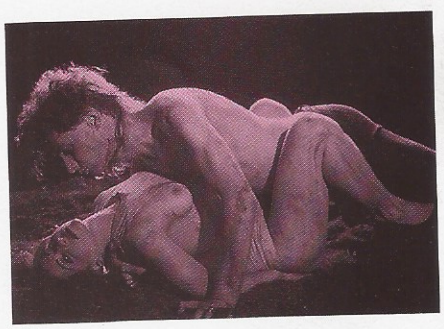

Ja machoilu, sen ironiahan on ilmeistä, eikö niin. Viesti kuuluu: pakene tästä maallisesta Alcatrazista, lähde vankilastasi.

Hän myöntää, että tulevaisuus saattaa tuoda mukanaan toisenlaisen Foetuksen, mutta se on oleva yhtä väkivallan- ja seksisminvastainen kuin *Foetus Art Terrorism* tai *Scraping Foetus Off The Wheel*. Hän ei enää piiloudu aurinkolasien taakse. Ehkä jonakin päivänä myös Foetus riisuu naamionsa. "Mutta mitä sitten teenkin, se ei ole minulle sivukamaa." □